

РЕШЕНИЕ

№ 3712

гр. София, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 159 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ДЕНИЦА Н. УРУМОВА

при участието на секретаря АЛБЕНА Н. КИТАНОВА
като разгледа докладваното от ДЕНИЦА Н. УРУМОВА Гражданско дело № 20211110125660 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното :

Предявени са искиове от **Е. Л. С.**, ЕГН *********, с адрес: ===== ет. 6, чрез адв. М., за осъждане на ответника =====, с адрес на управление гр. =====, да заплати на ищеца следните суми: сумата от **2560,47 лв.**, представляваща платена на отпаднало основание сума по изп.д. №===== по описа на ЧСИ ===== от КЧСИ, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на исковата молба /07.05.2021 г./, до окончателното плащане на дължимото и сумата от **500,16 лв.**, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди- заплатени от ищеца разноски за принудително изпълнение по изп.д. №20178329401469 по описа на ЧСИ ===== ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на исковата молба /07.05.2021 г./, до окончателното плащане на дължимото.

Претендират се разноски.

В исковата молба се твърди, че въз основа на издаден от 01.10.2012г., изпълнителен лист в полза на ответника, е образувано изп.д. №20178329401469 по описа на ЧСИ ===== от КЧСИ. Ищеца излага съображения, че по изпълнителното дело заплатил сумата от 3060,16 лв., след като давността за принудителното събиране на вземането била изтекла на 29.05.2017г., а след тази дата вземането не можело да се събира. Излага съображения, че заплатил на ответника сумата от 2560 лв. на отпаднало основание.

На следващо място ищеца твърди, че заплатил сумата от 500,16 лв. разноски за принудително изпълнение по изп.дело, с което претърпял имуществени вреди в посочения размер.

В срока за отговор, ответникът по делото не е депозирал такъв.

В съдебно заседание ищеца се представлява от адв. М., който поддържа исковата молба. Моли съда да уважи предявените искиове. Претендира разноски, за което представя

списък. Представя писмена защита.

Ответника, редовно призован, се представлява от юрк. =====, която оспорва иска. Моли съда да отхвърли исквете, като неоснователни. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. По делото са постъпили писмени бележки.

По делото са събрани писмени доказателства.

От събраните по делото писмени доказателства се установява следното:

С Решение №233/29.05.2012г по гр.д. №116/2012г. на ВКС, I ГО, ищеца е осъден да заплати на ответника сумата от 2560 лв. разноски по касационното дело. За така присъдените разноски е издаден Изпълнителен лист от 01.10.2012г. по гр.д.№3505/2000г. по описа на СРС, 47 състав.

Видно от заповорно съобщение изх. №30813/05.10.2017г. на ЧСИ ===== от КЧСИ, въз основа на горепосочения изпълнителен лист е образувано изп. д. ===== по описа на ЧСИ, като до „Банка ДСК“ АД е изпратено съобщение за налагане на заповор на банковите сметки на длъжника.

Представени са съобщения изх. №31853/17.10.2017г. и изх. №31854/17.10.2017г. от ===== АД за вдигане на заповор, наложен на длъжника по делото

Съгласно потвърждение за плащане от 10.11.2017г. ЧСИ===== е превел по сметка на ответника сумата от 2660 лв. по изп.д. №1469/2017г.

При така установеното съда направи следните правни изводи:

Предявеният в настоящето производство иск е с правно основание чл.55, ал.1, предл.3 ЗЗД. Съгласно посочената разпоредба, всеки, който е получил нещо на отпаднало основание, е длъжен да го върне. За да бъде уважена иската е необходимо да се установи извършено от ищеца към ответника плащане, основанието на което е направено, както и че последното е отпаднало към момента на плащането или впоследствие с обратна сила; ответника трябва да докаже- наличие на основание за получаване/задържане на исквата сума.

По делото не е спорно, че въз основа на влязло в сила Решение №233/29.05.2012г по гр.д. №116/2012г. на ВКС, е издаден Изпълнителен лист от 01.10.2012г. по гр.д. №3505/2000г. по описа на СРС, въз основа на който е образувано изп. д. ===== по описа на ЧСИ ===== Страните не спорят и че сумата предмет на изпълнителния лист е постъпила по сметка на ответника, което се установява и от предственото потвърждение за плащане от 10.11.2017г. Спорът между страните е дали сумата е платена на отпаднало основание, предвид твърденията на ищеца, че към момента на плащане, за задължението е била настъпила погасителна давност още на 29.05.2017г.

Съдът намира, че така изложените съображения на ищеца са неоснователни, като такива са и предявените искове в настоящето производство. Ищеца навежда съображения за настъпила погасителна давност на задължението, а от там и липсата на основание за плащане на сумите по изпълнителното дело, но тези съображения не се споделят от настоящия съдебен състав. Позоваването на изтекла погасителна давност съставлява законно признат на длъжника способ за защита, който същият може да упражни пред съда, както под формата на правопогасяващо възражение по предявен от кредитора иск за вземането, така и чрез завеждане на отрицателен установителен иск за недължимост на вземането, предвид установената в чл. 120 ЗЗД забрана за служебно прилагане на давността. В настоящия случай от приетите писмени доказателства не се установява ищеца да е предприел такива действия. Изтичането на погасителната давност и позоваването от страна на нея на длъжника, погасяват правото на кредитора на принудително осъществяване на притезателното право, но естественото право продължава да съществува и платеното след изтичане на давностния срок не е недължимо платено и не подлежи на връщане (арг. Чл. 118 ЗЗД). Съгласно чл. 120 ЗЗД давността като правен институт **не се прилага служебно**, а само при позоваване от страна на длъжника. В този смисъл, право на кредитора е да претендира погасените си по давност вземания, доколкото от една страна, задължението продължава да съществува, а от друга, възражението за изтекла погасителна давност е право на длъжника, което същият може да не упражни и да предпочете да изпълни. В настоящия случай по делото не са ангажирани никакви доказателства за направено от страна на ищеца възражение за погасяване на задължението по давност, преди извършеното плащане. Такива възражения са въведени за първи път едва с предявяване на исквата молба за връщане на недължимо платените суми и доколкото съгласно чл. 118 ЗЗД, ако длъжника изпълни

задължението си след изтичането на давността, той няма право да иска обратно платеното. Давността е сложен фактически състав, който включва не само изтичането на определен период от време, в който кредиторът бездейства, но и позоваване на изтеклата в негова полза давност от страна на длъжника. Последното е необходимо, тъй като съгласно чл. 120 ЗЗД давността не се прилага служебно и тъй като давността не погасява материалното право, а само правото на принудително изпълнение на същото, материалното право продължава да съществува и длъжникът може да плати след изтичане на давността и това плащане ще е валидно на основание чл. 118 ЗЗД.

По така изложените съображения съдът приема, че предявените иски са изцяло неоснователни и като такива следва да бъдат отхвърлени.

По разноските:

Предвид изхода на спора, само ответника има право на разноски, каквото искане е направил и пълномощникът му. С оглед на това и съобразно чл. 78, ал. 1 ГПК, ищеца следва да бъде осъден да заплати на ответника направените по делото разноски в размер на 50 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Следва да бъде оставено без уважение искането за присъждане на разноски на ищеца.

Водим от горното, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковите на **Е. Л. С.**, ЕГН *********, с адрес: **=====** ет. 6, за осъждане на ответника **=====**, с адрес на управление гр. **=====**, да заплати на ищеца следните суми: сумата от 2560,47 лв., представляваща платена на отпаднало основание сума по изп.д. **=====** по описа на ЧСИ **=====** от КЧСИ, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на исковата молба /07.05.2021 г./, до окончателното плащане на дължимото и сумата от 500,16 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди- заплатени от ищеца разноски за принудително изпълнение по изп.д. №20178329401469 по описа на ЧСИ **=====**, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на исковата молба /07.05.2021 г./, до окончателното плащане на дължимото.

ОСЪЖДА **Е. Л. С.**, ЕГН *********, с адрес: **=====** ет. 6, да заплати на **=====**, с адрес на управление гр. **=====**, сумата от 50,00 лв. (петдесет лева), представляваща направени от ответника разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца **Е. Л. С.**, да бъде осъден ответника **=====**, да му заплати направените по делото разноски.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____